

Dopisi.

Ostanki rimskih zidov pri Ptuj. V občini Rogoznici leži ob Ljutomerski cesti pri 3. km blizu pokopališča gramozna jama, last občine. Tu so naleteli delavci na mogočen kamenit fundament; ta sestoji iz nekaterih plasti, druga vrh druge, zmes apna in proda. Ta fundament je služil morda kot temelj za grmade (ustrina), na katerih so se sežigali mrličji ali pa kot podstavek za kako utrdbo. Potom kopanja, ki ga je Ptujsko muzejsko društvo tam že pričelo, se bo v kratkem pokazalo, kak namen je imela zgradba. Najdba je v toliko največje važnosti za znanstveno raziskavanje, ker se bo z njeno pomočjo dala dognati rimska cesta, ki je vodila iz Peotovio-ne proti vzhodu, posebno ker je dokazano, da so se gradile te vrste zgradbe vedno v bližini prometnih žil.

Slovenski napisi v Ptuj, ki niso slovenski: A. Jurca naslednik A. Senčar. Ali se je prednik pisal A. Jurec?

Šolski koncert mestne glasbene šole. Brez reklame, komaj da so izvedli starši učencev in učenek, v skromnih prostorih dijaškega doma je priredila mestna glasbena šola šolski koncert v nedeljo 7. t. m. ob 10. uri predpoldne. Nastopilo je nad 30 učencev in učenek v starosti od 5. do 20. leta, da pokažejo, koliko so se že naučili. Učiteljstvo mestne glasbene šole sme biti ponosno na uspehe, katere je doseglo v kratki dobi 5 mesecev v kljub ogromnim težočam, katere je mogla premagati le železna vtrajnost in idealna požrtvovalnost. Vestno učiteljstvo in lepa vrsta marljivih učencev in učenek nam je porok, da se je glasbena umetnost že vkoreninila med prebivalstvom in da bo se vedno bolj širila. Upamo, da nas mestna glasbena šola še večkrat razveseli s podobnimi prireditvami. Priporočamo pa, da se prihodnjič koncert objavi v listu; tudi bi se smela pobirati majhna vstopnina, ki bi služila za nabavo učil (sekiric in skladb.)

Ne iščite, kjer niste ničesar izgubile! Dve gospodični A. in O. posebno vojakom dobro znani, imata vsak dan redno na programu pohajkovanje okrog vojaške bolnice v Ptuj. Spletkariti z vojaki in sklepati ljubovno razmerje ni ugledno; toda nad njunim občevarjem z vojaki iz bolnice II. oddelka se moraš direktno gražati. Ako prizadeti nimata drugega posla, naj to že vsaj po dnevu opustita, na ne bo treba ljudem na potu ob Dravi tiščati rok na oči. Ako se bo to še ponavljalo, povem prihodnjič osebi s polnimi imeni. Stori se pa lahko temu konec, še na drug, seveda za gospodični ne preveč časten način.

Zlikovci na delu. Koncem prejšnjega tedna so se nekateri ljudje v svoji zlobi spravili na sadno drevje po okrajnih cestah. Tako je na

cesti iz Ptuja proti Hajdinu na Ptujko goro, poškodoval zlobnež 21 sadnih dreves. Obelil jim je skorjo od vej do tal, nekatera drevesa zlomil in izruval in na grd način omrevaril, da bodo usahnila. Škode je nad 500 K. Nekateri fantje so se spravili v svoji jezi in pijanosti že na mostove na okrajnih cestah. Tako so prošli teden na okrajni cesti Ptuj-Rogatec razdrli most, cementno ograjo potrli in odvrgli in celo položene traverze dvignili iz lege ter vrgli ob cesto. Škoda je velika, nevarnost za potnike pa še večja. Ali nimajo stariši toliko moči nad svojimi sinovi, da bi jim ubranili delati takšne hudobije? Naši fantje naj gredo raje v šolo in pa delat kakor pa da pohajkujejo po noči okrog, vznemirjajo ljudi, se pretepavajo in uničujejo koristne naprave. Starši, pošljite svoje sinove v kmetijske šole, k raznim poučnim tečajem, da bodo dobili drugo pojmovanje o življenju, da se bodo čemu priučili in postali pametnejši!

Nabor. K današnjim naberom pripeljali so se fantje iz Mihove in Drgonje vasi na štirivprežnih, krasno ozaljšanih vozovih, tako, da se iz zelenja in travnikov niso videla niti kolesa in z napisom: „Živela Jugoslavija.“ Hvalevredno je to in priporočamo tudi drugim, da vidijo nekateri naših zagrizencev, kako spoštuje svoje državljske dolžnosti naš preprosti narod.

Koncert „od“ ptujске mestne godbe. Ali je to takšen koncert, da bežijo ljudje „od“ godbe, ali je to znabiti samo: koncert ptujске mestne godbe?

Ptujski tihotapci. Preteklega tedna presegla se je C. Saischegg — kakor že kaže ime, pristna Germanka — za svojim možem, kateri je bil odpuščen ob prevratu iz tukajšnje službe, v blaženo Avstrijo. Kakor je to navada, uporabili so to priložnost ptujski Nemci in naložili v vagon, v katerem je bilo naloženo pohištvo od C. Saischegg, polno raznovrstnih živil, tobaka i. t. d. za svoje sorodnike in prijatelje, ki se nahajajo v Gradcu in na ta način hoteli vse to stihotapiti čez mejo. Ob enem se je peljala cela kopica tukajšnjih Nemcev v dotičnem vagonu kot člani obitelji Saischegg, hoteč priti na ta način brez potnih listov čez mejo. Vse to je prekrizala mariborska policija, katera je zaplenila vse, kar ni bilo C. Saischegg in druge izvagonirala. Med drugim so bile zaplenjene 3 svinje, last Orniga, par celih kišt tobaka, cigaret in cigar, kar je hotela utihotapiti tukajšnja trafikantinja Goveditsch, da proda te izdelke za drag denar v Avstriji. Vrednost zaplenjenega blaga znaša čez 100.000 K, ker so bili zaplenjeni celi sodi masti. Dovolimo si vprašati finančno ravnateljstvo v Mariburu, če in kaj misli ukreniti zoper trafikantinja Goveditsch. Znano je namreč, da tega ni storila prvič, ampak da tihotapi že cel čas od preobrata naprej večino dobljenih tobačnih izdelkov v Avstrijo in je bila pri tem že tudi prej zasadena; vendar finančno ravnateljstvo molči k temu. Naše ljudstvo pa mora vsled tega stradati tobačnih izdelkov ali si pridobivati te pod roko po verižniških cenah; znano je tudi, da pri trafikantnji Goveditsch naš človek ne dobi ničesar z vednim izgovorom, da nima. Zakaj bi se ne oddala trafika kakemu vrednemu invalidu, katerih imamo dovolj. Pozivljamo pa tudi naše obmejne oblasti, da vidirajo take preseljevalne vozove strožje, ker je obče znano, da gre s takimi na tisoče našega blaga brez dovoljenja čez mejo.

Z Brega pri Ptuj se nam poroča, da tamonjšni nemškutarji še vedno ne morejo pozabiti prešnje svoje nadvlade kot Herrenvolk v bivši Avstriji in so jim začele zopet rasti peruti, katere bode treba prističiti. Teh par nemškutarjev, ker poštenega Nemca ni, gre v svoji nesramnosti tako daleč, da so ustanovili za bodoče občinske volitve svojo lastno nemško pravzaprav nemškutarsko stranko in prijavili svoje kandidate z zahtevo, da se jih upošteva. Vodja tega gibanja je neki g. Srebotnik, mož, ki je eden prvih odpovedal ob preobratu svojo službo Jugoslaviji in hodil z drugimi vred javno protestirat. Vse druge je že odnesel veter tje, kamor spadajo, le njemu še diši naš jugoslovanski kruh. Dovolimo

si javno vprašanje, kaj še dela ta mož v naši, od njega strupeno sovraženi državi, zakaj se mu ne pokaže pot za drugimi, da dobimo prostor za naše ljudi, katerega nam tako primankuje. Prosimo točnega odgovora! Vsem ostalim pa svetujemo, da se enkrat spametujejo, ker bomo drugače poskrbeli, da se jim obesi koršek nekoliko višje.

Nesreča. Dne 3. t. m. zvečer je utonil 47 let stari posestnik Ivan Učakar iz Podgora v vaškem potoku. Vzrok nesreče je bila pijanost.

Gozdni požar pri Sv. Rok-u ob Sotli. V noči od 26. na 27., 28. in 29. februarja t. l. je izbruhnil vsak večer v gozdih kneza Windischgrätza v Logu, občina sv. Rok ob Sotli ogenj, ki se je razširil do sedaj na približno 8 oralov površine. Tudi posestniki Mariji Plevščak v Dobovcu je bil njen v Vidini ležeči mladi gozd zažgan; uničena sta približno 2 orala. Dognalo se je, da so požar tamonjšni prebivalci povzročili in sicer radi ovadeb gozdnih paznikov Windischgrätza proti osebam, ki si laste kurjavo iz dotičnih gozdov brez dovoljenja.

Nova sleparstva. V šmarskem in rogaškem okraju se klati neki agent, ki ponuja lahko vernim ljudem različno blago za obleke po slepo nizki ceni. Ko si ljudje zberejo vzorce blaga in plačajo agentu kupnino, jih slepar vabi, da gredo z njim do bližnje postaje po blago. Toda sleparski agent izgine v temni noči brez sledu, opeharjeni ljudje se pa vračajo žalostni in potrti domov. Tako n. pr. je slepar ogoljufal Rozo Turnšek iz Erjavice pri R. Slatini. Ljudje, pozor pred sleparji!

Požar. Dne 2. t. m. zvečer je v listnjaku posestnika Jakoba Trbuca v Središču izbruhnil ogenj. Zgorel je listnjak, skedenj, kravji hlev, seno, slama, listje, oprava in orodje. Škoda se ceni na 25.000 kron. Zavarovano pa je bilo za 1200 kron. Domneva se, da je listnjak zapalila zlobna oseba.

Notica. Glavno poverjenišтво ministrstva za agrarno reformo v Ljubljani sprejme stranke vsak teden izključno in brez izjeme le v torkih, četrtek in sobotah od 10. do 13. ure. Ob drugem času ostane urad za stranke zaprt. Vsako notranjo uradno poslovanje je nemogoče, če bi moralo maloštevilno uradništvo poverjenišťva v vseh uradnih urah sprejemati stranke. Zato je omejitev uradnih ur za stranke v interesu dela in točnega poslovanja poverjenišťva neobhodno potrebna.

Nesreča z ročno granato v Bukovcih. Vsled razpoka ročne granate se je Gregor Kelenc, posestnik v Bukovcih dne 18. februarja t. l. težko ponesrečil. Imenovani je kupil vozni sedež sosedu Petra Kekec-a, v katerem je našel granato ter z njo tako neprevidno ravnal, da se je sprožila in mu raztrgala levo roko, na telesu pa na več mestih ranila. Kdo je omenjeno granato v voz položil, se še ni moglo dognati.

Dvesto kron nagrade. Marija Korošec, 24 let stara, noseča, okroglega rudečega obraza, srednje velikosti, ima velike bele zobe, kostanjaste lase, v ušesih velike žolte uhane in nosi mestno obleko, je dne 2. marca t. l. pri posestniku Janu Wezjak na Polenšaku prenočevala in ukradla sledeče: vložno knjižico Ptujске posojilnice za 5000 K, v gotovini 1400 K in poselsko knjigo na ime Terezije Wezjak. Kdor o tatici kaj ve, naj javi to policiji ali orožništvu.

Nesreča. Težkoranjen od ročne granate je bil dne 2. t. m. majerjev 8-letni sin Jožef Senekovič v Mariboru v bližini skladišč v Melju, kjer se je igral z ročno granato. Tamu je eksplodirala v roki ter ga težko ranila na glavi, trebuhu, rokah in nogah. Stariši, pazite na otroke!

Perota. Dne 8. marca je bil obsojen Rudolf Adam, nevaren tat in postopač od Sv. Marjete na Drav. polju zavoljo ropa in večkratne tatvine na 7 let težke ječe z dvo-kratnim trdim ležiščem na leto. Če se bode tako strogo postopalo, tedaj bodejo izginile v ptujskem okraju tatvine itd. Prav tako!

ga ubogali. Nato so se ločili in odšli v kraljevski grad. Druga dne jim je kralj pokazal velik travnik in jim naročil, naj ga pokose, seno posuše in denejo v navlje. Dečki so vzeli kose in šli. Če kosi sedemindvajset tako urnih koscev, je trava kmalu v plasteh in vsled tega je bil travnik do večera pokošen. Da bi jim ponoči kaka hudobna roka ne razmetala sena, je določil najmlajši enega čuvaja. Ta pa je spal in zaran je bilo seno po vsem travniku razmetano in poteptano, da so imeli dela do večera, preden so ga zopet znosili na kupe. Zvečer je velel najmlajši štirim bratom, naj pazijo, kdo jim razmetuje seno. Pred polnočjo se je začelo čuvajem dremati in zaran je bilo seno poteptano in razmetano. Vsi so se hudovali na hudobneža, ki jim pripravljala nepotrebne dela, najmlajši pa se je jezil še bolj na zaspane paznike. Zvečer je poslal vse spat in je bedel sam. O polnoči se je prignala čreda črnih konj, ko je jela teptati seno in na kopitih raznašati po travniku. Preden je vtegnil zbuditi brate, je prišel k njemu slok majhen belček in izpregovoril s človeškim glasom: „Zdravo, Svetopolk, dolgo sem te pričakoval.“

„Kako mi daješ to ime? Kako me poznaš in kdo si!“

„Tvoje ime mi je dobro znano, kdo pa sem jaz, ti ne smem povedati. Če me hočeš ubogati, bom tvoj varuh.“

„Če mi boš dobro svetoval, bom rad ubogal.“

„Glej, tam skače šestindvajset bujnih vrancev; jaz sedemindvajseti med njimi sem belec, majhen in slok. Zbudi svoje brate in reci, naj si vzame vsak enega konja, ti pa si vzemi mene in se ne boj, da boš na slabem.“

(Nadaljevanje sledi.)